

V této rubrice vyjde postupně deset připravených programů rozličných forem k různým biblickým textům. Programy mohou být pomoci v nouzi, ale především inspirací při přípravě vlastních zamyšlení. Využijte otázek k textu, formu programu přizpůsobte vlastní situaci, cílové skupině a prostředí. Přidejte vlastní nápady nebo využijete možnosti, které máte právě u vás.

NÁVŠTĚVA U MARTY A MARIE

Marie Medková

Lukáš 10, 38-42 - Podstatné a služebné biblické zamyšlení se seznamovací hrou pomůcky: klubíčko

Co Ježíš kritizuje? Nutno ocenit, že Marta je vzorná a starostlivá hostitelka. Posadí hosta v obýváku, běží do kuchyně, vaří jídlo, běží z kuchyně, nese jídlo na stůl, a zase pádí zpátky. Hlavně aby bylo všecičko perfektní. Na prvním místě je pohostinnost. Až zapoměla, kvůli komu všechno chystá. Zapoměla na hosta. Jenže Ježíš nepřišel, protože měl hlad. Marta a Marie jsou jeho přítelkyně. Chce s nimi být. Chce s nimi posedět. Chce s nimi mluvit. Jenže Marta celou dobu poletuje okolo s talíři a ještě vyčítá: „Ty, Marie, sedíš a já se můžu strhnout!“ Zmlkni, Marto. Ježíš vám toho chce hodně povědět. A je to dost důležité. O Bohu a životě. Zastav se na prahu mezi kuchyní a pokojem. Rozhlédni se. **Kde je to podstatné a kde služebné?**> Na plotně? Nebo na židli? **Jak se to stane, že co má sloužit se stává bičem a pánem?**>

Když to člověk čte, přijde mu všechno nad slunce jasné. Teoreticky. My ovšem vidíme příběh z odstupu. Víme, že Ježíši nezbyvá moc času. Víme, že Ježíš je VIP. Vnímáme ten příběh zvenku.

Sami taky stojíme v příběhu – v tom svém. I my jsme prvkem sítě vztahů. Okolo nás se pohybuje spousta lidí. A věnovat se jim není samozřejmé. Dá to práci, otevřít oči pro ty, kteří jsou našimi spolulidi. Uvědomit si to „spolu.“ Cítit naléhavost spolupžití. Neznáme čas, který je dán nám ani našim bližním. Ale nějaký čas máme a je často především na nás, jak s ním naložíme. **Na co a koho si ho udělá-**

me? Kolik času komu a čemu dáme? Do tohoto rozhodování promlouvají Ježíšova slova. Rozlišuj, co je podstatné a co služebné. Lítat s jídlem, organizovat má sloužit tomu podstatnému. A služebné se nemá stát cílem samým. **Kde stojíme v příběhu my?** Spolubytí Ježíše a obou sester je důležitější než konvence pohostinnosti. **Co ale znamená „spolubytí“?** Sdílení se. Znamená to naslouchat, co druhí říkají. Znamená to odpovídat nebo mlčet. Znamená to snažit se stále znovu porozumět. Znamená to být co nejvíce tam, kde jsem. Být co nejvíce s tím, s kým právě jsem. Znamená to komunikovat. **V čem je ono spolubytí právě v tohle příběhu?** Ježíš chce sdílet svou zvěst, jenže když je toho ještě potřeba tolik udělat...

Spolubytí staví na vztahu. Patří k němu naslouchání, dávání, přijímání. Znázorníme si teď vztahy pomocí provázku. Představím se a hodím klubko někomu, kdo ho nemá. Tak udělám první krok k navázání vztahu. Ten, kdo ode mě klubko přijal, zopakuje mé jméno, přidá své, a hodí klubko dál atd. *Hra končí, když se všichni drží provázku, nikdo nezůstal bez něj. Všichni se nadále drží provázku.*

Je skvělé, že můžeme navazovat kontakt, můžeme si naslouchat, být spolu. Vztahy ale netvoříme jen mezi sebou, ale i s Bohem. To nejde pomocí tohoto provázku, ale například pomocí modlitby:

Pane, děkujeme, že nejsme na světě sami. Děkujeme za druhé lidi. Posiluj naši snahu užívat tento dar. Pomáhej nám, abychom se nenechali odradit neshodami a nedokonalostmi našich povah, abychom tě pouštěli do našich vztahů. Děkujeme, že do nich chceš přicházet. Amen.

Od slunce ke slunci

Pro sólistu se sborem / sbor (2 hlasy)

Pavel Jun

Mamas and Pappas: California dreamin'

hlavní
melodie

e D C D

á - no slun - ce vzá - dech by - lo já - to
á - no slun - ce vzá - dech a pak nad hla -
á - no slun - ce vzá - dech ve - čer pře - de

rá - no slun - ce vzá - dech

4

B e

vím mys - le - la jsem
vou i když mrak ho
mnou o - či do něj

by - lo já to vím
a pak nad hla - vou
ve - čer oře - de mnou

6

G e C

dlou ho že mě pro - vá - zí
skrý - vá stej - ně nej - du tmou
mhou - řím stej - ně nej - du tmou

mys - le - la jsem dlou - ho
čer - ný mrak ho skrý - vá
o - či do něj mhou - řím

8

B⁴ B

slun - ce ne - bem
slun - ce ne - bem
slun - ce výš - ku

že mě pro - vá - zí
stej - ně nej - du tmou

INSTANTNÍ PROGRAMY

10 e D C D

cho - dí mů - že tak u - jít víc
 cho - dí mu - sí tak u - jít víc
 ztrá - cí mám strach a při - tom sním

ne - bem cho - dí - va
 ne - bem cho - dí - va
 slun - ce vyš - ku ztrá - cí

mám strach, že ho
 mám strach, že mě
 že se jed - nou

mů - že tak u - jít víc
 mu - sí tak u - jít víc
 mám strach a při - tom sním

14 e D C D

ztrá - cí tak kdy - by mně šlo
 ztrá - cí tak kdy - by mně šlo
 pot - ká ne - be se ze -

mám strach, že ho ztrá - cí kdy - by mi šlo
 mam strach, že m ě ztrá - cí
 ze se jed nou pot - ká ne - be se ze -

16 B⁴ B

vstříc
 vstříc
 mi

vstříc
 vstříc
 mi

„Firmkurs“ je program připravený pro vznikající mládež. (Ale například v našem sboru mládež už fungovala léta, a přesto i úvodní kapitoly z této řady byly pro nás napínavé a zábavné.)

Firmkurs v sobě má několik rovin. Nejdříve se pokusíme (ještě více) poznat jeden druhého, budeme mluvit o tom, jací jsme, co nás baví, ... Potom budeme společně přemýšlet o Bohu a nakonec o církvi.

V dnešním čísle nabízíme několik variant programů. Není nutné procházet všemi nabídnutými možnostmi. Lze je samozřejmě místně upravovat.

Je dobré, aby byl někdo odpovědný za vedení „lekce“. Je třeba také předem stanovit zásady práce ve skupině (vše se říká do skupiny, vyhnout se filozofování a theologizování – mluvit osobně, nepouštět se do polemik, nebát se ticha, snažit se, aby mluvili všichni – dělat „kolečka“ (je nutné citlivé vedení)). Lekce jsou připravovány na cca 30 minut, ale je na moudrosti a citlivosti vedení, aby rozhodlo, kdy už je dobré skončit.

Symbol, který o mně vypráví

Pomůcky: každý účastník si přinese něco, co o něm něco vypovídá

Přineste s sebou na setkání nějaký předmět, který vám „leží na srdci“, něco vás říká. Může to být CD, soška, nebo suvenýr z nějaké cesty, obrázek pro vás důležité osoby nebo něco z vašeho pokoje.

Často je totiž těžké – něco o sobě přímo říkat. Skrze předmět, symbol mohou lidé dát o sobě něco vědět, aniž by měli pocit, „že se svlékají“.

Důležité ale je, aby lidé o sobě říkali jen to, co chtějí, a aby to bylo pozitivně přijímáno. V kruhu tedy každý představuje svůj předmět a vypráví, co pro něj znamená.

Jiná možnost: členové skupiny hádají, co by předmět mohl pro dotyčného znamenat. Je v tom víc humoru, ale trvá to déle.

Dětská fotka

Pomůcky: fotka z dětství

Sebezpoznání. Cesta do obrazů dětství

Přineste obrazy, fotky z dětství a v anonymitě je rozložte po stole. Nejprve se pokuste ve skupině identifikovat jednotlivé fotografie a potom každý ke své fotografii poví něco osobního (o situaci, příběh, pocit, ...)

Rodinná úsloví

Zásady, mravní ponaučení, etické hodnoty, fráze nebo průpovědky, které se doma říkaly, nosí každý hluboko pod svou kůží. Může k nim mít značně ambivalentní vztah, může s nimi i zápasit. Přesto je to pro něj hodně důležité.

Jaké heslo v rodině se říkalo? Jaké vám utkvělo v hlavě (nemuselo se říkat doslovně)? Které vás provokovalo? Přistihli jste se, že nějaké užíváte taky? Je mezi nimi takové, že vám připadá: tohle nám rodiče chtěli sdělit, předat nejvíc (nebo nechtěli, a stejně předali).

- Uvidíš, jak daleko se dostaneš, když...
- To by mi rodiče nedovolili
- Co jsme pro tebe udělali a ty...
- Co si o nás lidé pomyslí
- Chceme jen tvé nejlepší
- Jako slušná dívka v tomhle nemůžeš chodit
- Na to jsi ještě moc mladý
- Víš, že jsme tu vždycky pro tebe
- Za nás – to býval jiný pořádek
- Všechno má své hranice
- Pohovořme si o tom v klidu
- Ztiš tu muziku
- No, co bylo ve škole?
- Kdyby se to dověděl tvůj otec
- Udělej, co chceš
- Jak to vypadáš
- Ty jsi a zůstaneš naše dítě
- Hlavní věc, že tě máme rádi
- Jsem na tebe pyšný
- Dobře jsi to udělal
- Musíš jednat vždycky správně

INSTANTNÍ PROGRAMY

ŽALM 6 – SLOVA PROTI BOLESTI

PROGRAM S MEDITACÍ

Marie Medková

pomůcky:

pracovní listy (list obsahuje text žalmu, instrukce a otázky s místem na poznámky), tužky, klidná hudba, tlumené světlo

obsah:

zkušenosti bolesti, deprese v biblických textech, víra bojuje s bolestí, naděje a odvaha

postup:

Program tvoří tři části: samostatné přemýšlení nad textem, rozhovor a modlitba.

1) Pro přemýšlení nad textem je třeba vytvořit příjemné prostředí, např. pomocí klidné hudby, svíček a připravit pro každého účastníka předtištěný pracovní list se zadáním. Účastníci sedí, poslouchají hudbu, přemýšlí a dělají si poznámky do pracovního listu.

2) Jako druhá část následuje rozhovor nad otázkami, které k nám promluvily zkušenostmi bolesti a jejich překonání. Výchozí rozhovor poskytne přemýšlení nad otázkami i samotné otázky. Diskusi směřujte k otázkám: jak do takové situace promlouvá žalm, jakou cestu ukazuje žalmistovo vyznání, jak víra odpovídá na bolest. Ve výstupu diskuse by mělo zaznít, že víra nachází odvahu bojovat s bolestí a drží si naději na možnost změny k lepšímu.

3) Modlitbou na uzavření programu je Žalm 6, který mohli účastníci právě vnitřně uchopit.

Otázky k textu:

Kdy člověka může bolet celé tělo?

Kdy se člověk může cítit děsivě mizerně?

Jaké nemoci může žalmista mít?

Co se mu mohlo přihodit?

Cítil(a) ses někdy jako žalmista?

Cítil(a)s někdy takovou bolest, že se ti chtělo brečet?

Cítil(a)s někdy takovou bolest, že jsi bys radši chtěl(a) umřít?

Jaký vliv má tělesná bolest na lidskou duši?

Souvisí bolest s pocitem upadnutí v nemilost, zavržení?

Vyjadřují slova žalmu pocity, které máš, když pociťuješ velkou bolest?

Jaká slova bys použil(a) ty?

Pomáhají slova v boji s bolestí?

Jak končí žalm?

Jak se žalmista cítí na konci?

Co mu pomáhá vyrovnat se s bolestí, nepřízní?

Doporučená literatura:

BALDERMANN, Ingo. Biblická didaktika. Mlín, 2004. ■

Uvznutí

Pavel Jun

Heart of Gold

Neil Young

h G A D

něk - dy mě ze - mě to - lik stu - dí a ne - be se zdá

4

na do - sah sko - čil jsem vzhů - ru ze - mi jsem ztratil

7 h D G

a na ne - be jsem vů - bec ne - do - sáh ne - be - ne - do - sáh

10

na - ne - be jsem vů - bec

12 D G

ne - do - sáh ne - be ne - do - sáh

15 h A h h

Ref.

me - zi ne - bem ze - mí zůs - tat sám teď vím, že vle - tu mů - že

INSTANTNÍ PROGRAMY

INSTANTNÍ PROGRAMY

2 18 A h A h

zmrz - nout pták ksmr - ti u - na - ven jen tou - ží spát

21 D

kdo za - chy - tí, za - hře - je za - dý - chá?

2. Včera jsem chtěl zas zajít k tobě
Však uvízl jsem ve dveřích
Nemoh jsem tam, a ani zpátky
/: S dveřmi se točím ve veřejích
Uváz jak v peřejích :/

Ref.

3. A představte si, že jsou vlaky
Co uhání dnem, nocí, krajinou
A vůbec nikde se nezastaví
/: Pak máte vše před nebo za sebou
Všechno za sebou :/

4. Můj pokoj večer se často stává
Útočištěm i vězením
Křeslo a stůl, tiché přítomí
/: zrcadlo můj jediný společník
Zrcadlo společník :/

Ref.

PROFIL OSOBNOSTI

Míriam Junová

Pomůcky: připravené šablony pro vyplnění profilů

Počet osob: maximálně 10 osob (v případě velkých mládeží se rozdělíte na 2-3 skupinky, pokud jste hodně sourodá mládež, můžete hrát i ve větším počtu, ale vyžaduje to silné vedení, aby se všichni poslouchali)

Cíl hry: Tato hra je pokusem zprůhlednit profil zúčastněných, uvědomit si jejich silné stránky, vlastnosti, jejich působení na druhé, a tak odstranit kus cizosti, který je mezi lidmi. Cílem hry je ocenit sám sebe v 16 oblastech a nechat se v nich také ocenit druhými.

Popis hry: Rozdejte každému účastníkovi šablony pro vyplnění „profilů“ (podle počtu účastníků, vyplněný „profil“, ukázka viz níže). Každý vyplňuje „profil“ každého zúčastněného včetně sebe (v případě skupinky o 10 lidech každý vyplní 10 profilů). Pro přehlednost nalevo píšeme jméno „hodnoceného“ a napravo „hodnotícího“ (tedy naše).

V každém „profilu“ je 16 oblastí (samostatný, pohotový, roztržitý, spolehlivý, technický, sportovní, smířlivý, kreativní, empatický, extrovertní, zajímá se o druhé, zajímá se o víru, dobře se vyrovnává s problémy, smysl pro komunitu, smysl pro humor).

s problémy), které u ostatních hodnotíme. „Profil“ vyplňujeme jako škálu, minimální hodnota 0 (uprostřed kruhu), maximální hodnota 10 (na kraji kruhu). U každého účastníka tak označíme na škále bodem, nakolik mu daná vlastnost odpovídá (podle našeho osobního názoru). Takto vyplníme všechny vlastnosti.

Pro přehlednost můžeme spojit hodnoty jednotlivých kategorií hodnocení. Vznikne „mapa“ – „hvězdice“ (viz ukázka níže).

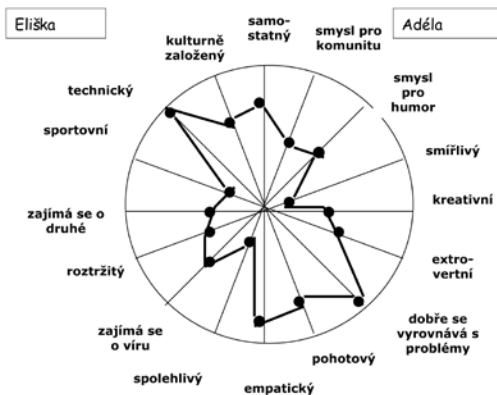
Vybere se osoba, která začne – všichni jí řeknou, jak vyplnili její „profil“ a nakonec ona ukáže, jak vidí sama sebe. Takto se pokračuje dál. Všichni se vyjádří. V kruhu se potom mohou říci reakce na to, jak mě „vidí“ ten, v dalším „kole“ zase ten druhý... Porovnávat s vlastní mapou. Co mě překvapilo?

Přínos hry: Mohou se posouvat naše vlastní hodnocení. To, co nám ostatní říkají, není jen pravda o nás. Je to jen „jak mě vidí“ ten druhý. To, jak mě vidí, říká také něco o něm samotném!

Na co dát pozor: Mohla se objevit hořkost... Musíme ji nyní nechat odplavat, pustit... od-pustit.

Tip: Můžete si hru zahrát na začátku a na konci pobytu. Změnilo se něco? ■

Profil osobnosti

INSTANTNÍ

PROGRAM S PROŽITKOVOU HROU

ŽD 11,1-2 - VĚŘIT BOHU ZNAMENÁ... Marie Medková

○ INSTANTNÍ PROGRAMY

○ **Pomůcky:** Bible

obsah: Co znamená věřit a spolehnout se.

Postup: Na začátku necháme účastníky prožít, co je to důvěra pomocí (1) hry „Pád důvěry“ nebo jednoduššího „Kyvadla.“ Přečteme biblický oddíl a sdělíme účastníkům, že si vyzkouší na vlastní kůži, co je to důvěra. Vysvětlíme vybranou hru a necháme ji proběhnout. Za hrou následuje (2) *reflexe*, v níž účastníci vyjádří své pocity, které měli při hře. Na reflexi navazuje (3) *úvaha*.

1. Hry: „*Pád důvěry*“: Důvěru zakoušející si vyleze na vyvýšené místo, např. stůl. Pozadu padá jako prkno (!) do rukou chytajících, kteří stojí ve dvou řadách proti sobě. V pádu by se měli vystřídat všichni.

„*Kyvadlo*“: Účastníci vytvoří trojice. Dva stojí proti sobě s rukama před tělem a odráží toho, který stojí vprostřed. Ten mezi nimi kmitá jako kyvadlo. Prostřední má mít zavřené oči, ruce před tělem a tělo jako prkno. Uprostřed by se měli vystřídat všichni.

2. Reflexe: Jak jste se cítili? Bá(a)l(a) ses, že

spadneš? ...že tě nechytí? Nebo to byla le-grace? Bylo příjemné, že tu byl někdo, kdo tě chytil a nenechal spadnout?

3. Úvaha: Není lehké ani samozřejmé spoléhat na něco, co nevidíme. Někdy je těžké spoléhat i na to, co vidíme nebo si můžeme vyzkoušet. Jak mám pak spoléhat na to, co nevidím, nemůžu prozkoušet a neznám? To je právě víra. Spolehnout se na něco, v co doufáme. Spoléhat na něco, co nevidíme, neznáme a nemůžeme dokázat. Spoléhat na Boží lásku a slitování, když padáme. Počítat s tím ve svém životě a důvěřovat Mu.

Nyní znovu přečtěte biblický text a zamyslete se nad následujícími otázkami: A o čem to vlastně je? Na co máme spoléhat? V co máme doufat? Čím si máme být jistí?

Máme se už konečně spolehnout na to, že Bůh s námi. Máme si být jisti, že On je na naší straně. Ve Starém zákoně se o tom pořád mluví, v Novém jakbysmet. Hm, jenže to bylo dávno. Třeba to už neplatí. Třeba to byla jen lidová tvořivost. Pohádky, kterým dneska nikdo nerozumí. Chceme víc než historiky. Žijeme teď a tady a žádné spojení mezi těmi starými a námi nevidíme. Jestli to je pravda - s tím spolehnutím - chceme to vidět na vlastní oči. Chceme to taky prožít. Zřetelně rozeznat. Jak má člověk něčemu věřit, když to nevidí? Když tu nestojí jasná značka „by God“?

Dobrá, existuje něco podobného? Něco, co existuje, ale je to taky nehmatatelné? Jo, jsou i jiné věci, které nevidíme, ačkoli existují. Ačkoli je obtížné je druhým popsat. Atmosféra v kavárně, nenávisť, láska. Dá se namítnout, že tahle slova jsou abstraktní. Ne. Láska například taková není. Projevuje se. Rodiče mají rádi své dítě. Vaří nám jídlo. Uklízí po nás. Podporují nás finančně i slovem.

Mnozí mají rádi svého kluka/holku. To je ten člověk, se kterým na sebe myslíme. Ten, co snáší naše hloupé řeči a špatné nálady. Láska se totiž DĚJE! Je to děj, který prožívám, a zároveň jsem jeho část. Často si ale člověk neuvědomuje, v jakých dějích se nachází. Je těžké vyjádřit lásku slovy. Popsat. Definovat. Je to děj, je to proces. Nikoli konstanta, nýbrž dění. Bůh se též děje. Boží jednání, Boží láska se dějí. Je nemožné popsat Boha. Definovat Boží skutky. Říct: „to byla Boží láska a tohle už ne.“ Ale potřebujeme nějakou takovou definici? Může člověk uvěřit, protože si přečetl definici Božího jednání? Prožije člověk lásku, protože si přečetl její definici? Tak co pomáhá? Bůh se děje. Takové ujištění může pomoci. Bůh se děje a ty jsi součástí tohoto dění. Tak zjisti jak.

Takže - co znamená věřit? Věřit znamená spolehnout se, že já i Bůh jsme spojení stejným dějem. Ačkoli to není zjevně na první pohled. Člověk se má stále pokoušet rozpoznávat. Možná to je těžké, ale není to nuda.

modlitba: Pane, nauč mě rozpoznávat Tvé jednání v mém okoukaném světě. Chci se cítit součástí Tvého dění. Chci neopomíjet příležitosti, které nabízíš. Pomáhej mi spolehnout se na Tebe a nechat Tě ovlivňovat můj život. Amen.

Klobouk

Pavel Jun

(píseň chromého a slepého žebračka)
pro solistu se sborem

podle E.Claptona: Let It Grow

solo (hlavní hlas)

se - dí - m tu u ces - ty vel - kous - pou - stu let ce - lý - svět můj klo - bouk
ce - lý svět můj klo - bouk klo - bouk sčer - ným dnem min - cedo něj spad - nou

solo

klo - bouk je můj svět ne - moh jsem se hnout a teď sly - ším pojd' se mnou
a ztra - tí se v něm os - le - pe - ný tmou sly - ším: dí - vej pojd' se mnou

solo

sbor

vstaň a pojd' pojd' se mnou... slun - cem vět - rem deš - těm tmou
vstaň a pojd' pojd' se mnou... vi - díš mra - ky ne - bem plout?

solo

sbor

ty mi ři - káš pojd' se mnou poušťa ná - mí... vstaň a pojd'.
dí - vej slun - ce deš'ť i tma slun - ce vřech ny... bar - vy má.

INSTANTNÍ PROGRAMY

FIRMKURS

Podle příručky pro katechety - Irmi a Hans-Georg Spangenberg: Firmkurs,, Bernward bei Don Bosco, Mnichov 1998.

Pokud byste chtěli něco prodiskutovat, napište na: junpavel@quick.cz (P. Jun) nebo ckmiri@centrum.cz (M. Junová). Můžeme trochu poradit, mluvit o zkušenostech (z naší mládeže) a poskytnout další materiály (i k písňím).

MAPA MÉHO ŽIVOTA

Miriam Junová

Pomůcky: psací potřeby, nůžky, provázek, papír (A4, dle možnosti balicí), časopisy.

Počet osob: hra je určena pro 12-15 osob. Je lépe, když je skupina menší a soustředěnější, v případě velkých mládeží (30 osob) se rozdělíte na více menších skupin.

Cíl hry: Všichni žijeme v různorodých vztazích. Naši životní cestu doprovází negativní i pozitivní zkušenosti, pocit nesenosti i ohroženosti. Každý se pokusí svůj život (ve všech vztazích) vyjádřit kreativně v „koláži“ vytvořením „mapy života“ (mapy „mého království“). Pak svou mapu představuje ostatním.

Postup: Rozdejte si psací potřeby, nůžky, papíry, časopisy, případně další pomůcky. Na papír (alespoň velikosti A4 nebo využijte kusy balicího/flipchartového papíru) každý kreslí svou mapu. Kreslení můžete kombinovat s lepením vytrhaných či vystříhaných částí časopisu apod. Na mapě můžete vyjádřit co vám dělá radost, čeho se bojíte, k čemu se rádi vracíte, že vyhledáváte klidná místa, ...

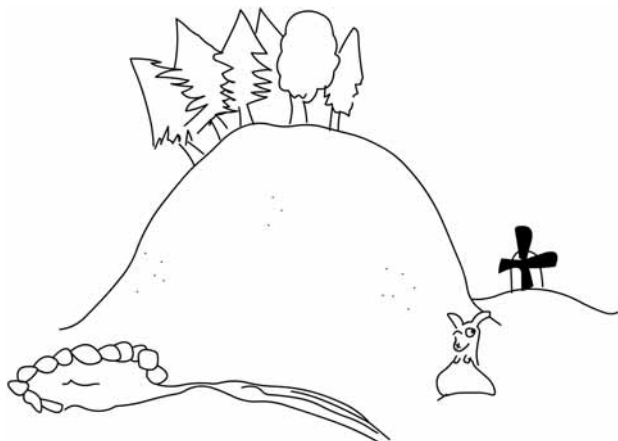
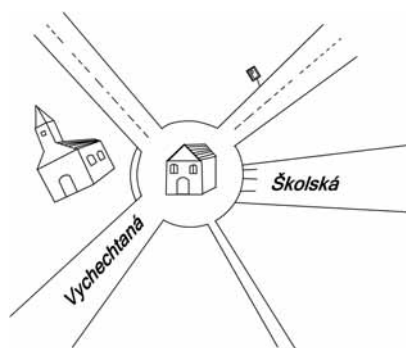
Nejdůležitější zkušenosti mohou být vyjádřeny jako:

- hranice (Jak jsou tvarované? Jsou pevné?)
- řeky (něco přináší, odnáší)
- města
- ulice (spojují – co s čím?)

- louky, lesy (mám neprobádané oblasti)
- elektrárny (to mi dodává energii)
Co se nachází v centru (centru našeho království)?: hrad, tvrz, dům, panelák...

Tip: měšťům, řekám můžete dávat i jména!

Ukázky mapy:

INSTANTNÍ PROGRAMY

INSTANTNÍ PROGRAMY

PROGRAM S VÝTVARNOU ČINNOSTÍ

MT 7,24 – 28 – VÍRA JAKO TESÁNÍ DO KAMENE Marie Medková

Pomůcky: Ytong (snadno opracovatelný porobeton), pilka na železo, dláto, kladívko, hřebíky na rýpání - různé tloušťky (od krováků po hřebíky na jemné rytí).

Obsah: Nenechat se odradit námahou v životě s vírou.

Postup: Po čtení textu následuje rozhovor. Na ten naváže vytváření soch z ytongu. Účastníci vytváří podobu něčeho, co je pro ně v životě důležité, např. čeho by chtěli dosáhnout nebo symbolický „dům svého života“. Úvaha přijde po sochání.

Otázky k textu: Na jaký oddíl navazuje podobnoství? O čem je? Co může představovat písek, co má být skála? K čemu by se daly přirovnat domy, které muži staví?

Úvaha: Už jste někdy stavěli hrad z písku? Jak dlouho to trvá? Dvacet minut? Půl hodiny? Stavět z písku je snadné. Netřeba pily a hřebíků. Jen dvou rukou, a možná lopatičky a kyblíčku. Chvilka práce a můžeme se chlubit dokonale vysoustruženým hradem. Co pomáhá k stavění domu života, který obstojí? Co ztěžuje dobrou práci? Jak se snadno staví, tak je snadno zničen. Dokud svítí slunce a všechno se daří, naše práce chválí tvůrce. Když ale přijde déšť, pes nebo někdo, komu se výtvar nelíbí... Snadno nabyl, snadno pozbyl. Zbydou jen žalostně beztvaré hromádky písku.

Když vytváříme něco ze dřeva, potřebujeme už alespoň nůž, klid a čas. Pokud máme tu odvahu pustit se do práce s kamenem, musíme si opatřit kladivo a další náradí. A taky nám taková práce zabere dlouhé hodiny. Výsledek takové práce nás ale může třeba i přežít.

Text z Matoušova evangelia je závěrem „kázání na hoře.“ Ježíš tu říká, že následovat jeho učení je těžká práce, ale přinese své ovoce. Těžká práce není populární. Kdo by dobrovolně kopal základy domu ve skále? Vždyť to je na hlavu postavené. Jak dlouho by trvalo takový dům stavět? Hromadu času. Brzo bychom se unavili. Zpotili. Možná měli pocit, že potřebujeme pauzu. Nebo že nemůžeme dál. Ježíšovo učení se před námi tyčí jako hora. Pokud s ním chceme něco mít, nutí nás tvrdě pracovat. Přemýšlet o jeho výrociích, o jejich významech pro nás. Tohle učení vznáší požadavek na odpovědný život. Musíme se stále rozhodovat, kterou cestu následovat. Musíme přemýšlet a rozhodovat se jinak než většina nebo jeho okolí. Následovat je práce na celý život. Ta cesta je částí cíle.

Na druhou stranu právě skrze toto následování získává člověk sílu pokračovat na cestě. Jistota Boží blízkosti se objeví v jeho srdci. Z této jistoty se člověk může těšit i v zamračených dnech. Pomáhá projít těžkými situacemi, které se objevují v životě každého z nás. Ten, kdo následuje Ježíšovo učení, si zvolil větší nasazení ve svém životě, než je nutné k pouhému přežití. Nejen existovat, ale žít. Takový je moudrý, protože postavit dům svého srdce na tomto učení znamená mít pevné základy a přežít, ačkoli přijdou lecjaké bouře. Žádná nám ho nevezme a nezničí.

Modlitba: Pane, pracovat na svém životě, nejt s proudem, ale myslet samostatně, to vůbec není lehká záležitost. Prosíme, buď s námi v našem všedním životě. Když právě o nic nejde i když zrovna bojujeme. Amen.

Nejsi sama (Tak to mi musíš říct sám)

Pavel Jun

pro 2-4 hlasy

Beach Boys: Help Me Rhonda

E

H

Já vím i slun - ce mů - že mi rá - no hla - dit tvář
 Já vím i ví - tr mů - že mé tě - lo o - bej - mout,
 já vím i déšť se mů - že mých tvář - ři do - tý - kat,

—
 —
 —
 přes ok - no mi rá - no něk - dy
 já vím, že i ví - tr kta - ci
 mých vla - sů a ků - že když mě

7 H E
 slun - ce slzy u - tí - rá
 mů - že vy - bíd - nout,
 ví - tr ne - chal stát

10 cis A
 máš to ří - ci sám je máš mi to ří - ci sám
 úúúú máš říct sám

13 F#7 E
 že nej - sem nej - sem sa - ma,
 ááá

INSTANTNÍ PROGRAMY

15 A E

tak to mi mu - síš říct

áá áá áá

passguitar

18 H E

nej - si sa - ma ne nej - si sa - ma nej - si sa - ma ne

sa - ma nej - si sa - ma nej - si sa - ma nej - si

21 A

nej - si sa - ma nej - si sa - ma - ne nej - si sa - ma

sa - ma nej - si sa - ma nej - si sa - ma nej - si

cis fis

24

nej - si sa - ma ne nej - si sa - ma

sa - ma nej - si sa - ma máš mi to říct

27 H E

pro - sím řek - ni to sám.

sám

LÁSKA

Miriam Junová

Pomůcky: psací potřeby, prázdné proužky papíru, kartičky s citáty

Počet osob: hra je určena pro 12-15 osob (je lépe, když je skupina menší a soustředěnější, v případě velkých mládeží (30 osob) je lépe skupinu rozdělit na dvě menší

Cíl hry: Budeme mluvit o lásce. O tom, co pro nás znamená. Budeme poznávat jeden druhého.

Popis hry:

Hru můžeme rozdělit na dvě části: v první části každý na lísteček napíše „vlastní definici lásky“. V druhé části mládežníci dostanou lístečky s citáty slavných autorů o lásce.

1) Rozdejte prázdné papírky, tužky. Nechte chvíli ticha (rozmýšlejte téma). Na lístečky každý napíše, co pro něho znamená láska. Stačí jedno slovo nebo přirovnání nebo obraz. V kruhu každý mluví o své definici.

2) Na stůl vyložte kartičky s citáty slavných autorů. Každý si rozmyslí 1-2 citáty, které jsou mu nejbližší. V kruhu se potom mluví o jednotlivých citátech. Komu se které líbily? Které se líbily nejvíce? Které iritovaly? Proč?

- *láska je dítětem svobody (Fromm)*
- *láska je marnost a sobectví od začátku do konce (Byron)*
- *kdo miluje svého psa, musí milovat i jeho blechy (mudrosloví Bantu)*
- *miluj a dělej, co chceš (Augustin)*
- *láska je trpělivost, sex netrpělivost (Segal)*
- *když dojdou peníze, zemře i láska (japonské přísloví)*
- *kdo miluje svého muže, nevezme si ho (studentka, 20 let)*

- *láska znamená odpouštět i to, co je nepromi- nutelné (Chesterton)*

- *lásku předchází prosba (přísloví)*

- *milující žena je otrokyně, která svému muži nasazuje okovy (Shaw)*

- *když se lidé milují, pak zůstávají jeden pro druhého stále mladí (Ernst)*

- *to nejzácnější na lásce je vzájemná důvě- ra (Grosse)*

- *milovat někoho znamená připustit, že s ním zestárnu (Camus)*

- *láska je jediná cesta, na které i hloupí se do- stanou k jisté velikosti (Balzac)*

- *láska znamená přijímat druhého takového, jaký je (Grove)*

- *láska nespočívá v tom – hledět upřeně na druhého, ale v tom – dívat se společně do- předu (Exupery)*

- *většina lidí potřebuje víc lásky, než si zaslou- ží (Ebner-Eschenbach)*

- *pírko může obrousit křemen, když je vedeno rukou lásky (Hoffmannsthal)*

- *moc nelze dosáhnout vědáním, k dokonalosti se ale dostáváme jen láskou (Tagore)*

Tip: První část je těžká, můžete použít jen druhou část.

Tip2: Můžete si ke kartičkám najít další ci- táty o lásce!

Konzultace?: Pokud byste si něčím nebyli jisti a potřebovali radu či konzultaci, ozvěte se na: junpavel@quick.cz (Pavel Jun), ckmi- ri@centrum.cz (Miriam Junová) - máme s programem zkušenosti z naší mládeže, tak vám můžeme trochu poradit, jak to probíhalo, pří- padně poslat nějaké další materiály (týká se „Firmkursu“ i písní) ■

INSTANTNÍ PROGRAMY

PROSTÝ BIBLICKÝ PROGRAM

SD 6,11-19 - GEDEONOVO POVOLÁNÍ

Marie Medková

Pomůcky: lístky s náročnějšími úkoly (např. zorganizovat rockový festival, vést mládež příští rok, kandidovat v místních volbách...), papíry, tužky

Obsah: povolání

Postup: Po přečtení textu si každý účastník vylosuje jeden úkol. Poté má 5-10 minut na sepsání dvou sloupců: proč úkol zvládne, proč ne-zvládne. Následuje úvaha s diskusí.

Úvaha: Při čtení příběhu získá člověk pocit, že Gedeon je ukázkovým zbabělce. Nejprve si stěžuje, v jak špatné situaci se jeho národ ocitl. V jaké situaci je? Jak na ni reaguje? „Bůh na nás normálně kašle,“ říká vlastně. „Jsou to všechno pohádky, co nám rodiče vyprávějí.“ Čteme-li o kousek dál, zjistíme, že ujištění od Božího posla z něj hrdinu bez bázně a hany neudělaly. Kde poznáte jeho nejistotu? S poslem se dohaduje, a pak chce hmatatelný důkaz. Před každým dalším krokem nemá důvěru v úspěch a žádá nové důkazy o zdaru akce. Když to člověk čte, tak si jen netrpělivě poklepává prsty. Gedeon má jednoduše udělat to, co Bůh říká. Zpráva zněla jasně. Ale... My víme, jak to skončí. Čteme knihu o Božích skutcích. Čteme, KDO ke Gedeonovi mluví. On ale si jistý být nemůže. Zná příběhy o Božím vedení a prověřuje si, že komunikuje se stejným Bohem, o kterém příběhy vyprávějí. Zda uvěřit, a tedy přijmout úkol, nebo zůstat při starém skrývání.

Jsme na tom stejně. Dostáváme se do situací, které nás volají k úkolu. Jak se cítíte, když se po vás chce, abyste dělali něco s velkou zodpovědností? Je to výzva. Zvládnou to? Já, který nezvládá mto a támhleto? Když se odvážím vést mládež, bude to lidi bavit? Ne-

bylo by lepší, kdyby to dělal někdo jiný? Když zorganizuji rockový festival, nezůstanu nakonec v dlužích? Není lepší zůstat v tom, co znám, i když nejsem zas tak spokojený? Co se stane, když se to nepovede? Co když mě to spláchne? Vždy se objeví otázky a pochyby. Odpovědět s optimismem a rozhodnout se jít neznámou cestou, na kterou nás výzva, povolání volá - to není lehké. Zvlášť pokud ta cesta není příliš zřetelná.

Tady přichází z příběhu povzbuzení pro nás všechny. Boží posel přichází ke Gedeonovi a říká: „Bůh s tebou, udatný bohatýře!“ Cítíte v textu ironii? Jakou? Posel říká - Bůh s tebou - tomu, kdo nevěří ani tomu, že by byl Bůh s jeho národem. Posel říká - udatný bohatýře - bezvýznamnému člověku, který se naprosto nehodně skryl do díry v zemi, protože se bojí nájezdníků. Do jasné situace vnaší posel otázník. Nemůže to být jinak? Výzva ke změně. To ironické oslovení není vsměchem, ale slibem, který zní neuvěřitelně. Co má Gedeonovi pomoci při přemáhání obav? Právě ten ohromující slib, za kterým stojí autorita.

Když si uděláme dva sloupečky o svých schopnostech, zjistíme, co nám jde a co ne. Sloupečky ale nerozhodují o tom, zda se do něčeho dáme. Ať jsem jasný outsider nebo machr největší, záleží na tom, zda je přede mnou výzva, povolání. Nevím, jak to dopadne. Ale můžu být překvapen. S Boží podporou lze zvládnout víc, než mi přijde logické.

Modlitba: Děkuju, že mě podporuješ, Pane, i když si tím nejsem jistý. Děkuji, že mi pomáháš překonávat obavy. Děkuji, že můžu dělat věci, které jsou větší než já. Prosím, zůstaň se mnou. Amen.

Nejsem dál, nejsem blíž

Pro sólistu se sborem (od "nejsem dál...")

Pavel Jun

podle: M. Knopfler: Silvertown Blues

The musical score is written in a single system with 17 staves. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The melody is written on a treble clef. The lyrics are in Czech. Chord symbols are placed above the staff lines. The score includes a variety of note values, including eighth and sixteenth notes, and rests. The lyrics are: Včtu-nu na zá-dech tro-chu mráz zas ti-chá noc je mi zí-ma nej-de spát Vei-ký vůz sto-jí a-si ztra-til směr Již-ni kňž ho po-plet u-ka-zu-ju na se-ver tam-hle se kso-bě chou-li Bli-žon-ci ta-ky zřeh-li zí-mou, já teď čas-to mám po-cit že kne-bi mám čím dál tím stej-ně da-le-ko že zhlá-dí-ny mo-ře je kne-bi čím dál tím dál dál dál rá-no po ví-nách le-tí oh-ní-vej šíp

INSTANTNÍ PROGRAMY

19 C B^b d
a já mu o - čí - ma u - hý - bám nej - sem dál
21 F B^b C d nej - sem dál
nej - sem blí - ž tvůj dech sly - ším spíš nej - sem blí - ž
23 C F nej - sem blí - ž nazá - di ču - nu spíš
- a nej - sem... dál... chtěl bych a bys - vstát

Plachta visí splihle na stožáru
Počítám řady vln, kolik ještě k obzoru
Bez větru obzor stále stejně daleko
Člun uprostřed moře má k obzoru stále dál dál dál
Ráno po vlnách letí sluneční šíp
A já mu očima uhýbám.

Nejsem dál, nejsem blíž...

PARTNERSTVÍ

Pavel Jun

Pomůcky: tužka; pracovní list s tvrzeními o svobodě, důvěře, schopnosti přizpůsobit se, ... (viz níže)

Počet osob: libovolná velikost skupiny

Cíl hry: Partnerství má různé aspekty – svobodu, bezpečí, věrnost, toleranci, důvěru...

V této „lekcí“ jde o to – aby se tyto aspekty dostaly k řeči. Budeme mluvit o tom, jak moc jsou pro nás jednotlivé aspekty partnerství důležité.

Popis hry: Každý nejprve zaujme svůj postoj. Ze tří možností z pracovního listu vybere tu, která je mu nejbližší, a tu zakroužkuje.

Potom své odpovědi zpřístupní pro skupinu. Budeme mluvit o každé trojici tvrzení zvlášť. Někdo začne a po řadě v kruhu každý řekne svůj názor (co zaškrtl a případně proč). Tímto způsobem proběhne 10 „koleček“.

Může dojít k napínavému rozhovoru!

Upozornění: Aby rozhovor mohl být opravdu zajímavý a napínavý, je potřeba nechtít se dostat ke „konečnému řešení“.

Pracovní list:

- SVOBODA A OTEVŘENOST jsou pro partnerský vztah velmi důležité
- partnerský vztah musí garantovat svobodu
- partnerský vztah musí prostředkovat především bezpečí
- DŮVĚRA je bezpodmínečným předpokladem partnerského vztahu
- Důvěra má své hranice
- Darovat důvěru je moc velké riziko
- SCHOPNOST PŘIZPŮSOBIT SE je důležitý požadavek na oba partnery
- Každý má zůstat takový, jaký je
- Přizpůsobení je znamením slabochů

- ROVNOPRÁVNOST je základ partnerského vztahu

- Je rozdíl mezi rolí muže a rolí ženy i co se týče vedení

- Schopnější partner by měl převzít vedení

- VĚRNOST není pro partnerství bezpodmínečně důležitá

- Partneři by si měli věrnost slíbit

- Bez věrnosti není partnerství možné

- Mít SPOLEČNÉ ZÁJMY není nutné

- Když je příliš mnoho společných zájmů, zůstává málo prostoru pro osobitost partnerů

- Partneři by měli mít co nejvíc společných zájmů

- TOLERANCI lze čekat v partnerství jen omezeně

- Jeden musí přijmout druhého tak, jak je

- Člověk by se měl pokusit partnera vychovávat

- CHARAKTER A VZHLED partnera jsou stejně důležité

- Charakterové vlastnosti jsou rozhodující

- Vzhled je nejdůležitější

- PŘESVĚDČENÍ (náboženská, politická, kulturní...) mohou být docela rozdílná

- Přesvědčení partnerů by měla být stejná

- Předsvědčení druhého nehraje žádnou roli

- MATERIÁLNÍ STRÁNKA není pro partnerství důležitá

- Partnerství by s sebou nemělo přinášet materiální ztráty

- Člověk se musí umět zříci materiálních výhod.

INSTANTNÍ PROGRAMY

PROSTÝ BIBLICKÝ PROGRAM

J 5,1-18 - UZDRAVENÍ U RYBNÍKA BETHESDA Marie Medková

Obsah: naděje, otevřenost pro Boží slovo

Pomůcky: lístky pro rozdělení do dvou skupin a čepice na losování

Postup: Předem připravíme lístky s nápisem „A“, „B“ odpovídající počtu hráčů (lze použít klasické hrací karty, účastníci se rozdělí na černé a červené). Program začneme přečtením textu. Na něj navazuje diskusní hra. Hráči se rozdělí do dvou skupin. Skupina A (červení) bude argumentovat negativně, B (černí) pozitivně. Při dalším tématu si role vymění. Přednesete otázku a dáte skupině minutu na poradou. Potom skupiny střídavě předkládají argumenty. Skupina, již argumenty vydrží déle, získává bod. Pokud skupiny argumentují obě až do konce časového limitu (cca 5 minut na otázku), získávají bod obě. Po zkončení hry přečtete úvahu. Místo hry lze využít otázku k textu.

Otázky k diskusi: Co je pozitivní/negativní v životě tohoto dlouhodobě nemocného? Co pozitivního/negativního přináší změna do života? Co pozitivního/negativního v odvaze zkusit něco prospěšného, leč riskantního? Co je pozitivní/negativní na pravidlech?

Otázky k textu: Jaký je vztah dlouhodobě nemocného k jeho nemoci? Jak se většinou takový člověk cítí? Proč se Ježíš ptá, zda chce být muž uzdraven? Odpovídá mu muž na otázku? Chce být muž uzdraven? Proč se okolí zlobí nad uzdravením? Mys-

líte také určitým zajetým způsobem? Zažili jste někdy, že vám někdo/něco otevřel nové obzory/nové úhly pohledu?

Úvaha: Chceš být zdravý? Otázka zní absurdně. Kdo by nechtěl? 38 let, to je příliš dlouhá doba. Člověk si pomalu zvykne na svou nemoc a bezmoc. Na pohrdání. Na výdělek z žebrání. Na zhoršování stavu. Proč ještě na něco čekat? To by nebyl optimismus, ale hloupost. A najednou otázka: Chceš být zdravý? Opravdu chceš? Po těch letech, za která sis zvykl tahle žít. Ve společnosti pohrdaných s jejich životním stylem. Uvědom si, jaká by to byla radikální změna. V okamžiku se staneš plnoprávným členem společnosti. Krom radosti z uzdravení ti to přinese i povinnosti. A nový start z ničeho. V tvém věku. Jsi připraven na tak velkou změnu?

Muž vysvětluje. Ale ano, chce opravdu do rybníka, ale nemá nikoho, kdo by ho tam odnesl. Není tu jen pro žebrotu. Je jen sám a bez pomoci. Zdravý ale opravdu chce být. Je otevřen pro změnu. Nevzdal se. Stále ještě doufá v uzdravení. Možná vy byste mě tam mohl odnést?! Abych byl konečně zdravý. Uzdravení ale přichází z jiné strany a zcela jinak, než si to muž celá léta představoval. Ne z rybníka, ne ponořením do vody. Od neznámého muže a kdo ví jak. Muž neví, kdo ho uzdravuje. Není uzdraven na základě víry v Boha nebo Ježíšovu autoritu. Nevysmívá se Ježíši: „Co to plácáš, chyt mě a odnes do rybníka.“ Zkusí vstát. Odváží se nesmysl-

ného, protože doufá. Dostává nečekané. Ta otevřenost pro nové dění a proměnu života až překvapuje. Ale je vlastně logičtější než vzdát se a zavrtat na své pozici. Nevíme, kdy odkud, skrze koho potkáváme dění proměňující náš život. Důvěra a otevřenost novým věcem. Odvaha zkusit. Přinesly změnu a nový život. Pro nemocného byl Ježíš člověk, jakých viděl tisíce za ta léta své nemoci. Neví, že právě skrze tohoto člověka se setkává s Bohem. Ani my toto většinou nepoznáváme. Většinou si ani neuvědomujeme, že setkávání s Bohem není nutně mystický zážitek. Nedělní záležitost, spoutaná s modlitbou nebo liturgií. Přichází - podle nás - nečekaně. Překvapivé, neočekávané, kříží naše plány, představy. Tak nečekaně, že se muž ani nestihne zeptat, kdo ho uzdravil.

Odpověď „Ano, chci“ může znamenat mimo radost, problémy, nutnost učít se nové věci, nové cesty, způsoby přemýšlení. A ne všichni jsou připraveni změnu přijmout. Okolí také nemusí být připraveno. Pro spořádané věřící v příběhu je uzdravení trnem v oku, protože porušuje pravidla. Děje se, kdy nemá. Tím pravidla zpochybňuje. V sobotu se má odpočívat, už celá staletí! Nevidí právě uzdraveného člo-

věka. Tu radost a naději, která z události srší. Vidí jen, že ten člověk porušuje pravidla. Udivuje mě, že okolí se vůbec nediví nad zázrakem, nejásá, nebojí se Ježíše. Nic. Jde mu jen a jen o pravidla - sobota a nerouhání se. Uzdravení vůbec neberou v potaz. Uzdravení vyvolá skandál vlastně jen kvůli nevhodné době. Je to jako když někdo úspěšně vede klub pro děti z ulice a lidé ze sousedství volají na policii, že je klub příliš hlučný. Druzí jsou jim jedno. Vidí jen svůj klid, klid svého srovnaného, nalinkovaného světa.

Ježíšův argument jen přilévá olej do ohně. K porušování soboty se přidává rouhání. „Bůh pracuje neustále, proto i já uzdravuji, když je třeba.“ Tohle sdělení počestní věřící neslyší. Slyší jen: „Bůh je můj Otec“, rouhání. Slyšet výběrově. Slyšet, jen to, co chápu. To není správná cesta, ale je to lehčí cesta.

Modlitba: Pane, dej ať se nenechám spoutat a oslepit našimi zákonitostmi tak, že se nedokážu dívat na věci z jiného úhlu. Dej, ať otevírám své oči a srdce pro nové. Chci se nechávat překvapit. Děkuju, že to s námi nevzdáváš. Amen

Zazvoní zvon

P Jun

podle P. Simona: (I Am a Rock)

A

1.-2. Za zvo-ní zvon,

4 D A

zvon zči - sté - ho ne - be zvo-ní

7 h E D A

zvon kji-třní - mu kle - ka - ní.

11 h cis h cis

1. Ko lik že je ho-din? To Bůh ro - vná čas, čas, co
2. I ví - tr se ztí - ší ten, co vše-chno ví za mo-

13 h D E D

bě-žel mi-mo, čas, co bě-žel vnás. Za-zvo-ní zvon,
řem se ztra-tí kdo to do-po - ví? za-zvo-ní zvon,

15 A E7 A

ne-be-ským rá - - - - - nem.
ne-be-ským rá - - - - - nem.

INSTANTNÍ PROGRAMY

JÁ A BŮH

Miriam Junová

„Kroužím kolem Boha, kolem prastaré věže, a kroužím tak celá staletí;

a ještě nevím: jsem sokol, bouře nebo píseň“ Rilke

Pomůcky: tužky, papírová kolečka (1 kus pro každého), zelené a červené obdélníčky (po 3 kusech na osobu)

Počet osob: libovolná velikost skupiny

Cíl: V citátu Rilke mluví o našem úsilí najít střed v našem životě, přiblížit se tomu středu.

Jsou doby, kdy cítíme intenzivně blízkost Boží. Jsou doby, kdy se nám Bůh zdá vzdálený.

Cílem tohoto „cvičení“ je tuto myšlenku sledovat a ptát se současně, co nás od Boha vzdaluje, co nás přibližuje.

Popis hry:

Hra má dvě části. V první části budeme mluvit o tom, jak jsme vzdáleni od Boha, v druhé o tom, co nás od něho vzdaluje a co nás dostává k němu.

1) Potřebujeme velkou plochu. Na jednu stěnu umístíme lístek „Bůh“. Každý dostane lístek (papírový kruh). Napíše na něj svoje jméno a má úkol někam umístit svůj lístek, aby to odpovídalo jeho pocitu (jak to má s Bohem, jak daleko od něj, jak orientovaný). Lze se přitom orientovat oproti druhým nebo podle vlastního pocitu... Čeká se na všechny, až to udělají...

2) Pak každý dostane tři červené kartičky a tři zelené.

Na zelené se napíše, co by bylo důvodem, abychom se Bohu dostali blíž. Na červenou, co nás drží dál od Boha. Kartičky položíme ke svému jménu. Každý přečte, co má napsáno na svých kartičkách.

V běhu hry lze lístek posunout dál nebo blíž.

Upozornění: Pro mnoho účastníků to bude asi těžké. Bude potřeba dodat jim odvalu, aby se o to pokusili. Důležité je, aby v první části každý byl „sám pro sebe“ a až v druhém kroku se vyslovuje k druhým. Každý se musí dostat ke slovu.

Tip: Lze mluvit o pocitech, které měli účastníci během hry.

Co ti bylo těžké, co ti připadlo snadné?

Co tě vedlo dát svůj lístek tam, kde je?

Co tě napadlo při čtení karet?

Chcete si navzájem něco říci?

INSTANTNÍ PROGRAMY

JEDNOTA NEROVNÁ SE JEDNOTVÁRNOST

1 KORINSKÝM 12, 12-26 – JEDNOTA? JEDNOTVÁRNOST

Marie Medková

Pomůcky: PC s barevnou tiskárnou, fotka, čtvrtka, perořízek

Obsah: Patřit ke stejnému celku neznamená být stejný jako ostatní.

Příprava: Předem si připrav puzzle. Vyber obrázek, nejlépe fotku ze společné akce. Buď na fotku předem přidej v grafickém programu puzzle-dílky, vytiskni a rozřež perořízkem (časově náročné) nebo vytištěné foto jen rozřež na libovolné dílky. Před programem několik dílků z puzzle uber a schovej je v místnosti.

Postup: Přečtěte si příslušný biblický text. Řekni účastníkům, že sis připravil puzzle fotky, vysyp ho na stůl a vyzvi ke skládání fotky. Až účastníci zjistí, že je puzzle neúplný, nech je najít zbylé dílky v místnosti.

Otázky k textu: Jaké jsou role a funkce údů? Jaké jsou různé role a funkce ve sboru? Na mládeži? Ve společnosti? Za které se stydíme? Které upřednostňujeme? Proč?

Úvaha: Podívejte se na dílky obrazu, který jste složili. Na jednom je kus obličeje. Na dalším obloha. Dva dílky obrázku nejsou úplně stejné. Liší se tvarem i obsahem. Každý má své místo a nelze nahradit jiným. Nemůžeme ani jeden vyhodit, protože bychom obrázek už nemohli kompletně složit. Z jednotlivých dílků můžeme tušit něco o celku. Ale smysl dávají, až když jsou všechny na svém místě. Ztratí-li se jeden, celek je neúplný. Přečtený text z epístoly nebo tohle puzzle je pokusem o obrazné vyjádření, jak se to má s lidmi v církvi. Každý člověk vypadá, cho-

vá se a myslí trochu jinak. Není nakreslený přes šablonu „křesťan.“ Právě takový trochu jiný než ostatní patří do skládačky církve. Právě svou jinakostí obohacuje ostatní kolem sebe a církev jako celek. Svou existencí a odlišným pohledem na svět umožňuje diskuzi a promyšlení událostí kolem nás.

I my máme ve svém sboru nebo mládeži různé role a místa. Každý je v něčem dobrý. Každý může něčím přispět. Jeden zpívá. Další umí všechno spravit. Jiný naslouchá. Další vytváří pohodovou atmosféru. Právě ta rozdílnost (v tom, co umíme) umožňuje vznik příjemného prostředí k bytí. Někdy se nám může zdát, že některé dílky - někteří lidé nám zrovna čest nedělají a vlastně je nepotřebujeme. Pokud se tak cítím zrovna já, můžu třeba i závidět jinému, že hraje skvěle na kytaru, zatímco já akorát tak meu v kostele podlahu. Obojí je ale potřebné a důležité. Stejně jako je potřebné svou roli pro sebe objevit.

O každé skupině lidí s určitými zájmy můžeme mluvit jako o skládačce, jejíž dílky do sebe zapadají. Když ale mluvíme o církvi, sboru a mládeži je tu jeden zásadní rozdíl. Když se díváme na skládačku ze všech křesťanů měli bychom vidět celek - Krista. A Boha jako rámeček. Nejsme dokonalými všeuměly bez vady. Ani kopíemi Ježíše. To neznamená, že nám zbývá jen padnout na zem a hořce nad sebou plakat. Co by to bylo za puzzle, kdyby byl každý díleček navlas stejný? Právě díky naší nedokonalosti se dostaneme k úžasně věci.

pokračování na str. 28

V kterých očích slunce?

Text: Pavel Jun

Velvet Underground - Sunday Morning

D

Voice

sem tam
sem tam

Bass

u

4 G D G

Voice

tu-ším sem - tam vi-dím
jas-né sem - tam tem-né

B.

u

7 D D/cis h h/a | 1.^e

Voice

ve tvých o-čích při-mo ce-lé ne-be.
a tak če-kám bou-ří

B.

10 A e A

Voice

noc či mráz.

B.

INSTANTNÍ PROGRAMY

13 D G D

Voice

A když i ne-be vo-čích bý - vá hle-dám o-či vkte

B.

16 G e

Voice

rých se slun - ce skry - vá když já sám

B.

18 C A

Voice

se do něj ne - po - dí - vám

B.

Sem tam vidím
Sem tam tuším
V různých očích nebe
A tak se ptám:

Jsou tak tiché
Jsou bezbranné,
Důvěřivé jak beránek má
když (už) jde spát?

A když i nebe v očích bývá
Kde jsou oči, v kterých se slunce skrývá,
Jinak, vím,
Slunce neuvídím.

OBRAZY BOHA

Miriam Junová

Jeden král nechal svolat žebračky, kteří byli od narození slepí, a nabídl odměnu tomu, kdo z nich nejlépe popíše slona. První žebřák se dotkl slonových nohou a říkal: slon je podobný stromu. Druhý se dotkl jeho chobotu a říkal: slon je jako had. Jiný nahmatal ucho a říkal: Slon je jako palmový list... Žebrační se začali hádat a král se tomu smál.

Pomůcky: Pro každého hráče 55 kartiček s obrazy (charakteristikami) Boha + 4 prázdné kartičky

Cíl hry: Dnes budeme mluvit o tom, co je Bůh. Lidské myšlení je odkázáno na obrazy a pojmy, přesto Bůh je stále větší než tyto obrazy. Pokusíme se najít nové cesty ve vztahu k Bohu a formulovat vlastní představy Boha.

Hra od H. Scherera dává možnost uvědomit si množství obrazů Boha a hledat ty nejdůležitější.

Popis hry:

Každý dostane oněch 55 kartiček s obrazy nebo tituly pro Boha a čtyři prázdné. Seznámí se s nimi.

1) Na čtyři prázdné napište svoje představy o Bohu

2) Jste na cestě, nést tolik kartiček (představ) je těžké. Které byste dokázali odložit bez špatného svědomí?

3) Potkáte na cestě osobu, s kterou máte na jednom člunu přeplout řeku. Dohodněte se s jednou osobou na 20 stejných kartičkách.

4) Na řece potkáte další člun. Ve čtyřech se musíte dohodnout na 15 kartičkách.

5) Dostanete se na ostrůvek. Tam jsou další dva čluny. V osmi lidech se musíte dohodnout na 10 kartičkách.

6) Dostáváte se k břehu. Dokážete se dohodnout se všemi na 5 kartičkách?

Co jste přitom zažili?

Co vás napadlo, překvapilo?

Bylo těžké se domlouvat, domluvit? ■

Pán	Pomocník	Všemohoucí	Bůh Abrahamův	Spasitel	Svědomí
Pozorovatel	Otec	Oheň	Cíl	Otázka mně	Duch
Jahve	Dobry pastýř	Osvobozující	Život	Světlo	Nejvyšší
Tvůrce	Odpuštění	Smysl	Něžnost	Ochránce	Milostivý
Cesta	Blesk a hromobití	Láska	Vzdálený	Matka	Síla
Skála	Skála	Vtělený	Hněvivý	Přítel	Jediný
Já	Trpělivý	Pevný hrad	Moře	Slovo	Partner
Slunce	Bližký	Odpověď	Nejvyšší princip	Ten docela Jiný	Trestající
Sštěti	Tajemství	Kterému neuniknu	Ježíš	Mrtvý	Mrtvý
Svatý					

pokračování ze str. 25

**Protože to jinak nejde, protože nás to obohacuje: spolupracujeme. Vytváříme. Využíváme rozdílné schopnosti, dovednosti a talenty, které máme. A tak přispíváme tím svým do velkého barevného obrazu ži-
voucí církve.**

Modlitba: Pane, děkuju, že nejsme všichni stejní. Nemusíme se prát o to, kdo je nej-

lepší v jediné věci, kterou umí všichni. Díky, že se můžeme doplňovat, pomáhat si a utvářet společně skládačku, kterou držíš pohromadě. Jsem jen nepatrný dílek a stejně do ní patřím. Nejsm nazbyt. Díky, že jsi pro mě udělal místo. Díky, že nejsem zbytečný. Díky, že nejsem náhrada, ale vždycky tu je pro mě dobré místo, prosím, pomáhej mi to místo nacházet. Amen. ■

INSTANTNÍ PROGRAMY

HLEDÁNÍ NOVÝCH ÚHLŮ POHLEDU

L 18,9-14 – VEJTAHA BOHA NEOBLAFNE

Marie Medková

Pomůcky: papír, propisky

Obsah: Bůh prokoukne každého vejta-hu a náfuku.

Postup: Po přečtení textu dostane každý jeden list papíru, který rozdělí čarami na 3 sloupce. Do prvního sloupce každý napíše jména několika lidí, kteří mu přijdou „bl-bí“ nebo „divní“. Zároveň ať do druhého sloupce napíše proč. V druhém kroku se vžijte do role milujícího rodiče a do třetího sloupce napište, co je těchto lidech dobré. Zhodnocení: zeptejte se účastníků, jestli našli dobré stránky dotyčných; jaké to je, dívat se jiným pohledem na tytéž lidi; jaký je rozdíl mezi úhly pohledu.

Otázky k textu: Přijde vám podobenství spravedlivé k oběma mužům? Proč? Proč je farizeus špatným příkladem? Přijde vám někdo „blbej“, vytahujete se vy na někoho nebo někým pohrdáte – i v duchu! - a proč? Znáte někoho, kdo si myslí, že je o dost lepší než vy? Jaký je to pocit? Co je negativního na vytažování se? Proč jsou si lidé před Bohem rovni? Co je pozitivního na přiznání svých chyb?

Úvaha: Farizeus a celník. Limonádový Joe a Jack Badman. Hodný a zlý. Vchází-li na scénu první, hraje vznešená hudba. Lidé se s obdivem otáčejí, šeptají dětem: „Kdybys byl tak jednou jako on!“ Hrdina zná své kvality. Staví je na odív. Změna. Plíživá melodie věští něco nekalého. Vstupuje záporňák. Zůstává stát u dveří. Děti se bezděky otřesou. Slýchají „Jestli nepůjdeš spát, přijde si pro tebe!“ Patří-nepatří do lidské společnosti. Budí strach. Sám se bojí lidí, Boha, spravedlnosti. Má proč.

Víme, jak to bude dál. Ten zlý, který má tu drzost a ještě leze mezi nás, slušné lidi, bude vykázán do příslušných mezí. Ano. Vedle hrdinových skvostných činů vypadá padouch ještě opovrženější. A třešnička na dortu – padouch lituje. Happyend všech happyendů. Teď bude hrdina odměněn. Ale co to? Zvedá se padouch! Hrdina může jen zírat, jak se ten bídák ztrácí v slunečních paprscích Božího odpuštění. PROČ? Nějaký nepovedený nezávislý film? Copak se hrdinové nechávají na holičkách?

Farizej nebo třeba já se chováme dle norem. „Třídím odpad a nejezdím na černo. Ne jako tamten! Jsem se sebou spokojen. Buď se mnou spokojen.“ Jenže Bůh se nespokojí s naší spokojeností. Vlastně potřebuju ho ještě? Ptám se ho na něco? Nezbylo pro něj místo. Leda na nebeském trůnu, odkud má přikyvovat. Nejsem náhodou taky ten, co už od života a od Boha víc nežádá? Náš padouch se naopak otvírá dokořán. Výmluvu by našel. Jenže...on lituje. Jaká ironie. Uznává, že jeho osobní měřítko chování nejsou absolutní. Mís-to zakrývání a výmluv, obnaží své rány a vředy. Prosí o vyléčení. Je to právě zloduch, kterému Bůh naslouchá. Odpouští mu jeho špatný způsob života. Dostává, a co prosil.

Proč ale farizej Bohu tolik vadí? Jde o přístup. Žít mimo mnoho pozitivního znamená i zraňovat ostatní i sebe a dělat chyby. Toho se nikdo prostě nedokáže vyvarovat.

pokračování na straně 31

A taky dávej pozor na vítr
Ten může vyrvat duši z těla ven
A duše potom – lehká jak pírkó
Uletí nocí za sluncem

Až přijde déšť....

Víš slunce někdy tolik pálí
Že vypálí v srdci stín
A ten stín pak jak černá díra
Vypustí život potají

pokračování ze strany 29

Stát před Bohem a říkat: „jsem jednička nebo aspoň lepší než tamten,“ to je sebeklam nebo lež. Když si své omyly přiznám, jednám poctivě. Když je popírám a vytahuju se, sám se shazuju v Božích očích. I Jack Badman má šanci se napravit, když pozná a uzná svou chybu. Když ale svou chybu nevidím nebo nechci vidět, těžko můžu něco měnit. Uznat, že na tom jsem stejně jako ti druzí. Není třeba se bát pravdy. Říká se, že Bůh je jako milující otec.

Proto si můžeme klidně s Colalokovými přiznat, že padouch nebo hrdina, my jsme jedna rodina.

Modlitba: Pane, prosím, abych se nebál přemýšlet o svých chybách a odkrýt před Tebou svou duši. Uč mě mluvit s Tebou v modlitbě o mých chybách, omylech, bolestech. Děkuji, že smím. Děkuju, že mi tolik odpouštíš. Děkuju, že mé starosti neseš se mnou. Děkuju, že mě osvobozuješ. Amen. ■

JAK SE CHOVÁ PRAVÝ KŘEŠŤAN

Miriam Junová

Počet osob: Skupina mládeže (neomezeně:)

Cíl: Budeme mluvit o království nebeském a o jeho místě v našem životě. Jak je to možné – dát „nebí“ místo v našem životě? Máme království uskutečňovat už nyní, máme žít v následování Krista? Jaký postoj k životu, jaký životní styl je od nás jako od křesťanů žádán?

Postup: Přečtete si legendu o kejklíři Phamphalonovi. Mluvte spolu o ní (otázky níže).

Poznámka: Je možné natisknout legendu o Phamphalonovi, aby si to lidé mohli číst současně.

Legenda o kejklíři Phamphalonovi

V době císaře Theodosie žil v Cařihradu významný muž jménem Hermius. Všichni lidé si jej vážili, protože byl spravedlivý a zbožný. Měl ale pevné přání žít svatě v následování Krista; přesto stále víc poznával, že v normálním všedním dni to není možné. Tak prosil o propuštění z císařské služby, rozdal majetek chudým a vydal se do pouště, aby stál na sloupu a vedl Bohu se líbící život. Už brzy jej ctili obyvatelé pouště jako svatého, obstarávali jej potravou a on neopustil svůj sloup třicet let. Stále víc měl svět a lidi za Bohem zavržené a zlé. Jedné noci slyšel hlas, který mu uložil: „Jdi do Damašku a najdi muže jménem Phamphalon: „Ten se mi líbí, víc než ty!“ tak se vydal Hermius na cestu. Unaven došel večer do města. Nikdo ho ale nechtěl přijmout, ani ne lidé, kteří platili za zbožné. Náhodou objevil Phamphalonův domek. On byl kejklířem, který bavil bohaté a nevěstky svými kousky. Hermius si řekl: „to nemůže být ten Phamphalon, který se líbí Bohu. Kejklíř!“ Přesto vnitřní hlas mu řekl, aby vstoupil. Phamphalon se o něj postaral jako o hosta, přenechal mu svůj dům a odešel spát ven. Celou noc Hermius pochyboval. Ráno se dali

oba do řeči a Phamphalon pověděl Hermiovi jeden příběh ze svého života. Jeden bohatý Řek mu dal před časem veliký majetek jako odměnu za jeho žerty. Tu Phamphalon uvěřil, že by mohl skončit s opovrhovaným kejklířstvím a někde se v klidu usadit. Přesto sotva když dostal ty peníze, dostal strach. Zamknul dům, nenechával nikoho vstoupit a skrýval své bohatství. Jeho život se docela změnil. Jednoho večera klepala na dveře zahalená postava. Phamphalon nedůvěřivě otevřel. Tu odhalila postava svou tvář a on poznal známou ženu, která se dostala nezaviněně do velkého neštěstí: prodali jejího muže a děti kvůli velkým dluhům jako otroky. Žena prosila Phamphalona, aby jí pomohl, aby mohla vykoupit svou rodinu a aby se nemusela stát nevěstkou. Bez zdráhání jí dal Phamphalon celý majetek, obstaral jí i chybějící peníze a vedl svůj život dál jako chudý kejklíř. Tu náhle poznal Hermius, že tento muž udělal víc než on, i když zůstal 30 let na sloupu. Vrátil se zpět do pouště a hlídal cizím lidem kozy, protože člověk má sloužit druhým lidem.

Shrnutí a otázky k textu:

Legenda o kejklíři Phamphalonovi ukazuje dva extrémní postoje. Hermius se stáhne ze světa, aby mohl sloužit Bohu, na druhé straně Phamphalon se neliší vnějšně od „dětí tohoto světa“, slouží ale lidem svým životem.

Proč se rozhodl Hermius pro život na sloupu?

Co poznal potkáním s Phamphalonem?

Jak lze žít v následování Krista? Co dělá člověka pravým křesťanem?

Příště: Příště budeme mluvit o tom, jak vypadá „pravý křesťan“. Můžete o tom zatím přemýšlet! ■

INSTANTNÍ PROGRAMY

PROROKOVÁNÍ A MY

1S 3 – TADY SAMUEL, PŘÍJEM!

Marie Medková

Obsah: Prorokování a my.

Postup: Po přečtení textu diskutujte na otázkami, pak přejděte k úvaze.

Otázky k textu: Jak rozumíš slovu „povolání“? Jakými způsoby k nám Bůh promlouvá? Kdo je to prorok? Umíš mluvit o nepřijemných věcech s lidmi, kterých se to týká? Hledáš řešení problémů nebo je radši přecházíš a proč? Znáš nějaké osobnosti ze současnosti nebo nedávné minulosti, které jednaly v nějakém směru prorocky?

Úvaha: Elí je hodný děda, ale už moc nevdí. Možná taky nechce, protože má nade všechno rád své dva syny, kteří se moc nevyvedli. Akorát ho zraňují. Samuel je hodný chlapec, stáří má v úctě. Proč Hospodin promluvil právě teď? Po takové době mlčení? Možná by si mohl Sam nechat Jeho slova pro sebe. Starý kněz přece sám ví, jak se věci mají. Jenže Elí taky ví, že Hospodin s jeho mladým kolegou mluvil. Chce vědět, o čem. Sam má rád svého učitele. Nechce ho rozhněvat. Elí naléhá, a tak mu musí ohlásit trest za to, že své syny tak rozmazloval. Nechal jim místa, kterých zneužívali. Rozmazlenci a cynici. Elí byl špatný otec. Nenaučil je vážit si věcí, zodpovědnosti, kázní. Byl několikrát upozorněn. Sám syny káral, ale na výchovu už bylo pozdě. A teď slyší slovo soudu od svého nejmilejšího učedníka. To jistě zabolí. Ale Elí předem pokorně přijímá trest za svou výchovnou chybu. Jako spravedlnost pro všechny. Nebo rezignovaně. Stejně je sta-

rý a nemocný. Na konci své cesty.

To se Samuelem je to jiné. Ten stojí na začátku blízkého vztahu k Hospodinu a druhým lidem. Není postaven proti svému učitelí, ale tak nějak nastupuje na jeho místo. Samuel se stává prorokem. Člověkem, který slyší, co Bůh vzkazuje. Ne nějakým vštěcem budoucnosti, ale pošťákem Božího slova do současné situace. Proč Samuel? Byl nějak nadanější než ostatní mladí učedníci v chrámě? Vynikal? O tom není řeč. Není to důležité. Hospodin si ho prostě vybral a basta. A tak dostal výsadu mluvit s Bohem. Je to tak úplně výsada? Dozvídá se věci, které by si radši nechal pro sebe. Dostává vzkazy, které ho mohou stát lásku blízkého člověka a přízeň nadřízeného. Kvůli tomu mluvení by se mohl dostat do ohrožení života, kdyby se to někomu hodně, ale opravdu hodně nelíbilo. Nebylo by lepší strčit hlavu pod polštář a dělat, že neslyším? Pravda, Sam – ani my – neví, co to je mluvit s Bohem, dokud to nezkusí. Na jednu stranu je to prima. Na druhou to může být zapeklité a velice nepříjemné. Kdyby totiž prorokování bylo hádání budoucnosti, tak trefil-netrefil, ale žádná křeč. Ono to ale znamená říkat pravdu, hodnotit, reflektovat (=uvažovat, zajímat se). Tohle může být pořádně nepříjemné. Vzlášť když se mluví přímo z očí do očí. Má to ale i svou pozitivní stránku. Když nepříjemná pravda zazní, je šance, že se něco změní. Zatuchlé vody se pohnou. V našem případě Elí pokorně přijal slova soudu. Veřejně uznal svou vinu na chování svých synů. (pokračování na straně 36)

Potom

Píseň pro solistu a vokalisty –

ti zpívají od začátku po repetici vícehlasně, druhou část (druhý řýdek) unisono,
potom solista a na konci "Potom přijde..." vícehlasně

A h E h A A E

Po-tom přij-de pří-liv ze slunc-ce a zml-hy

5 A C G A C

Za-pla-ví zrn-ka pís-ku ská-ly i

8 G A A C G A

ka-me-ny skry-je i mis-ku kte-rou jsem ztra-til na po-bře-ží

11 A h E h A E

když jsem chtěl pře-lé-vat mo-ře.

15 A h E A h E

a bu-de rá-no nej-tiš-ší ze všech rán.

19 A h E A h

ho-lu bí-ce o-ko-lo pro-le-tí, ko-hout se ne-oz-ve

22 E A h E

po-tře-tí. po-tom přij-de pří-liv

25 h A E

ze slun-ce a zml-hy...

Potkání u plotu ráje (dětská, naivní)

P. Jun

B. Dylan: Knockin' on Heavens Door

Musical score for 'Potkání u plotu ráje' in G major, 4/4 time. The score consists of six staves of music with lyrics in Czech. Chords G, D, and C are indicated above the notes. The lyrics are:

 1. vče-ra mě pot - kal ma - lej kluk,

 3. na zádech pa - pí - ro - vej drak

 5. a ten řek ne - měl bys chvil - ku čas

 7. pus - til bych dra - ka a - le sám mám strach

 9. drak, drak kam by moh do - lét - nout?

 11. Drak drak kam by moh do - lét - nout?

Tenhle drak poleť do mraků
 bude se na nás krásně smát,
 ty dáš pozor, aby nám neulít
 a já bych mu snad moh zamávat.
 Drak, drak...

Tenhle drak poleť ještě výš
 Uvidíš, jak s větrem tancuje
 kdyby se nám (už) stýskalo,
 něco mu napíšu (a) pak to pošleme.
 Drak, drak...

Tenhle drak chtěl snad až do nebe
 ale vítr se ukryl v korunách
 přepadl draka ze zálohy
 doprostřed zahrady na strom ho stáh
 Drak, drak...

Drak se nám zmítá ve větvích
 vítr se směje v korunách
 a dítě pláče do dlaní,
 v dálce zahřmelo a já mám strach
 Drak, drak...

PRAVÝ KŘEŠŤAN

Miriam Junová

Počet osob:

Skupina mládeže

Cíl:

Budeme mluvit o tom, jak se chová „pravý křesťan“.

Pomůcky:

kartičky s charakteristikami „pravého křesťana“

Postup:

Připomeňte si legendu o Kejklíři Phampalónovi. Kartičky s charakteristikami rozložte po obvodu stolu. Přečtete je. Potom ať se každý postaví ke kartičce, která podle něho představuje „pravého křesťana“. Vytvoří se skupinky osob, které si vybraly stejnou charakteristiku. Ať v každé skupince mluví krátce o této představě (5min), potom spolu projděte všechny charakteristiky – každý ať představí charakteristiku, kterou si vybral.

Mluvte spolu o tom, proč jste vybrali danou charakteristiku a zda si myslíte, že jste (v ohledu na tuto charakteristiku „pravým křesťanem“)

Zopakování příběhu:

Legenda o kejklíři Phampalónovi ukazuje dva extrémní postoje. Hermius se stáh-

ne ze světa, aby mohl sloužit Bohu, na druhé straně Phampalón se neliší vnějšně od „dětí tohoto světa“, slouží ale lidem svým životem.

Kartička „pravý křesťan“:

Správný křesťan...

- chodí každou neděli do kostela
- nemluví sprostě
- vypadá šťastně
- vypadá vážně
- mluví o Bohu
- neodlišuje se od druhých
- je připraven pomoci
- ztěžuje si život
- vyzařuje vnitřní důvěru
- věří v Boha
- věří lidem
- je jako klauni
- troskotá na realitě
- často si čte v bibli
- často se modlí
- obětuje se pro druhé
- často neví, co chce
- je skromný
- dělá dojem svobody
- miluje radosti života
- miluje své bližní
- má velké štěstí, že může věřit

(pokračování ze strany 33)

Možná řeknete: Jenom, to se nepřetrhl. Ale uznat svou chybu, hlavně tu velkou, celoživotní, je strašně těžké. Jindy se může najít cesta z problému ven, protože ho někdo odvážil vyslovit. Mluvení s Bohem a dar prorocství je důležitý. V zapeklých situacích i v klidně plynoucím čase našich dní.

Modlitba: Pane, prosím tě o otevřené oči pro tvé vzkazy. Prosím tě o nastražené uši pro tvá slova. Nejen pro sebe. I pro mé kamarády, sourozence, rodiče, a vůbec všechny lidi, kteří potřebují tvé upozornění, když se něco děje špatně. Dej nám všem taky sílu nemlčet. Amen!

INSTANTNÍ PROGRAMY

ÚVAHA SE SEŘAZENÍM HODNOT

MK 12, 13-17 - PODSTATNÉ A SLUŽEBNÉ

Marie Medková

Obsah: Je důležité rozlišovat, co je podstatné a co služebné.

Pomůcky: Připrav si lístky s hodnotami, pro každého účastníka jednu sadu (zdraví, moje pohoda, moje rodina, dobré známky, moje schopnosti, moje koníčky, můj počítač, můj mobil, kamarádi, můj kluk/holka, mé domácí zvíře, teplé jídlo k večeři, mládež, víra).

Postup: Rozdej účastníkům lístky s hodnotami. Zadej jim, aby je rozdělili do dvou skupin - na podstatné a služebné věci. V obou skupinách ať seřadí lístky podle důležitosti (max.5 min. na práci). Každý představí své rozdělení a řazení. Srovnajte navzájem žebříčky. Veď rozhovor nad pořadím vašich hodnot. Poté si přečtěte biblický text a diskutujte nad otázkami. Zakončí úvahou.

Otázky k textu: Vzpomenete si, kdy vás chtěl někdo chytit za slovo, napálit? Co jste udělali? Znáte někoho, kdo umí na urážku nebo narážku reagovat vtipem? Jak se dá v tíživé situaci udržet nadhled? Dokážete vysvětlit rozdíl mezi věcmi podstatnými a služebnými? Uved'te příklady. Mění se váš žebříček hodnot a jak?

Úvaha: Někoho shodit. Někoho ztrapnit. Způsobit, abys ztratil důvěru ostatních. Chytit při činu. Všem na očích. O to se tu snaží pár lidí z podivně nesourodé skupiny. Pár zbožných s párem kolaborantů jdou společně připravit Ježíše o důvěru davu. Buď na něj vytáhnou zákony Boží nebo ho

odvedou za buřičství proti těm lidským. Nejdřív pomazat med kolem úst. Zaslepit mu trochu soudnost. Zahrát na jeho ješitnost. Ať se cítí jako kapacita, která musí dát jasnou odpověď. Ať nepostřehne udíčku v masičku. Pak nahodit a jen počkat, až se sám zasekne. Už jste se octli v takové situaci? Věděli jste, že vás chce někdo nachytat? Jak se nedat nachytat? A přitom odpovědět čestně - s čistým svědomím? Protivník chce zrušit dobré vztahy. Postavit lidi proti sobě. Vytváří dusnou atmosféru, ještě než padne odpověď. Co teď? Hlavně se neleknout. Získat čas a ujasnit si souvislosti. A strach zmizí. Ježíš zveřejní jejich důvody. Řekne nahlas, že jde o past. Pak si od nich půjčí minci daně - denár. Nejprve se zeptá jako učitelka v mateřské školce a v zápětí vyrazí dech. „Bůh se penězi nezabývá a vládce? Tomu přece Bůh vládně. Tobě i vládci.“ Umět takhle vtipně a trefně uzemnit nepřátele.

To, co Ježíš předvádí, je uctyhodný nadhled nad situací. Na jednu stranu se Ježíš vysmívá, na druhou stranu nás nakopává správným směrem. Zamyslete se nad svými hodnotami. Bůh, nebo nadřizení? Radost mezi lidmi, nebo buřič ve vězení? Ono to není jednoduché. Na papíře se to snadno přise, ale v životě není černobílá nic. Měli bychom se snažit dívat na věci z mnoha pohledů. Měli bychom stále přemýšlet, čemu to vlastně dáváme přednost. Jak trávíte čas? Kolik ho trávíte touto věcí, kolik s tímto člověkem? Je to málo nebo moc? Aspoň občas by se člověk měl zastavit a říct si: *(pokračování na straně 39)*

(pokračování ze strany 37)

Co je pro mě teď právě důležité a co se dostává na okraj? A má to tak být? Je to dobře? Chci to tak? Nepřeháním toto nebo naopak zanedbávám ono? Rozlišujte věci podstatné a služebné, jak by řekl Komenský. Ono to ostatně není tak namáhavé, zamyslet se takhle třeba cestou ze školy nebo v autobuse. A člověk potom snáz namíří své síly tam, kam potřebuje a je to potřeba.

Modlitba: Pane, dej mi vtíp, abych dokázal trefně odrážet útoky a hloupé poznámky. Probouzej ve mně odvahu podívat se druhému do očí. Uč mě dívat se na věci s nadhledem. Nauč mě rozlišovat, co je opravdu podstatné, čemu má sloužit a co má sloužit mně. Amen. ■

INSTANTNÍ PROGRAMY

2.sloka:

Půlnoční blues
pastýři vstanou
tichá noc, u jeslí shon
Vánoční blues
voní slámou
shonu rytmus dává zvon

Ref.

CÍRKEV

Miriám Junová

Počet osob: neomezeně

Cíl: Naposledy jsme mluvili o tom, kdo je pravý křesťan a o tom, co dělá křesťana opravdovým křesťanem. Dnes spolu budeme mluvit o církvi – tom, co dělá církev církví, o tom, jaká je a jaká by mohla být

Pomůcky: karta charakteristik církve pro každého (viz níže)

Postup: Nejdříve si přečtete úvodní zamyšlení o nebi a peklu a o tom, co je církev.

Potom každému dejte kartu s charakteristikami a každý at je zvlášť oznámkuje. Udělejte přehled známkování jednotlivých kategorií a mluve o výsledcích, jak a proč jste tak hodnotili.

Nakonec si přečtete otázky k textu, odpovídejte na ně a mluve o nich.

Nakonec mluve o církvi - dle shrnutí.

Úvodní zamyšlení:

Mohli bychom mluvit o „nebi“ a „pekle“ – o tom, co je dobré a špatné. Nebe je místo, kde je dobře. Kde má převahu dobré... Peklo naopak.

Nebe – a druzí – to se k sobě hodí. Nebe není pro „osamělé“. Jde o to, jak to máme s druhými lidmi a oni s námi. Tím, jak se k nim chováme a oni k nám – jsme na cestě tam nebo onam...

Církev je místo, kde se zvláštním způsobem „zrcadlí nebe“. Církev – kyriaké. Pánova. Pánu patříci. Který Pán se myslí? Ježíš Kristus. U něj se člověk dostával – do „nebe“. A mohl se chovat k druhým tak, že i oni...

Otázky k textu:

Co se v církvi děje? Mluví se o třech základních službách: služba slova (svědectví, martyrium), bohoslužba (liturgie), diakonie (sourozenecká péče jednoho o druhého). Máte představu, co tyto služby znamenají? Kam by patřily bohoslužby? Biblické hodiny? Náboženství? Křest? Svatba? Návštěva v nemocnici?

Shrnutí:

Ale není to tak snadné „zaškatulkovat“. Pořád se děje misie (i když jdete do nemocnice, i při bohoslužbách, kam může přijít někdo, kdo „nevěří“). Pořád se děje služba. Když se při bohoslužbách na někoho usmějete, mluvíte s ním pak...

Kam by patřilo náboženství? Misie. Trochu bohoslužba...

Církev je kousek místa, společenství lidí, v kterém se odráží nebe. Přes Ježíše Krista.

Karta charakteristik k oznámkování:

- jen pro staré lidi
- jen pro ranní ptáčata
- jen pro svatby a pohřby
- místo, kde se člověk může cítit dobře
- spolek pokrytců
- společenství křesťanů
- bezpečné místo
- není tak potřebí, ani pro křesťany ne
- dobrý kontrast ke společnosti
- také je lidská a má své chyby
- významná politická síla
- morální instance
- příliš orientovaná na morálku
- pomoci pro můj život
- místo, kde člověk může být člověkem
- maják ukazující cestu úžinami života
- sociálně pomáhající organizace
- docela zbytečná
- jen nedělní bohoslužby
- dobrá parta lidí

Známky:

- 1 – přesně tak, to je přesně i můj názor
- 2 – to by mohla být pravda
- 3 – to by snad měla být pravda, ale moc se mi to nezdá
- 4 – to tak není
- 5 – to je úplně špatné